

presenetljiv je tudi do 15 metrov visoki slap „Slavec“ sredi pota na levo. Ob enajstih dopoldne se prične slavnost; pozdrav gostom, blagoslovljenje in slovesna otvoritev koče. Nato bo nepriljubljena planinska zabava. Za jed in pijačo bo dobro preskrbljeno. Ob vstopu v kočjo se bo pobirala vstopnina. Udeležbo in sodelovanje je obljubil tudi znameniti kvartet slav. akadem. društva „Ilirije“ v Pragi. Po končani slavnosti odhod v Cerkno, kjer bo planinska veselica v prostorih gosp. Viljema Peternele. Oni izletniki, ki se ne vrnejo nazaj v Podbrdo na vlak, se po veselici v Cerknem odpeljejo po Idrijski dolini do postaje pri Sv. Luciji; neutrujeni pešci pa lahko vzamejo pod noge markirano pot čez Jesenico do postaje v Hudi Južni. Kranjski udeležniki se lahko vrnejo iz Cerkna tudi čez Vrhovljice po Poljanski dolini na Škofjo Loko. Osrednje društvo v Ljubljani priredi tisti dan izlet na Porezen. Želeti bi bilo, da bi podružnice v tem pridno posnemale osrednji odbor. Otvoritev nove koče naj dne 11. avg. t. l. združi na vrhu Porezna slovenske planince k velikemu skupnemu sestanku!

Ničesar ni.

Seveda se je šlo za vero pri zadnjih državnoborskih volitvah, in sedaj čitamo „Gorico“ in „Primorski list“ od začetka do konca, obračamo ju na vse strani, da bi kje iztaknili izkaz brezvercev, katere je izpreobrnil Gregorčič, sedaj ko ga je vera napravila poslanca, a zaman iščemo. Najbrže so naprednjaki-brezverci tako trdovratni, da se ne dajo izpreobrniti.

V tem slučaju, bi pa morali prinašati naši klerikalni listi izkaz onih naprednjakov, katere je pohrustal tisti hudič, katerega so se volilci pred volitvijo tako strašno bali. Pa tudi tega ni. Vendar pozor, naprednjaki. Odločeno še ni odnešeno. Vrag že brusi zobe in da se mu ubranimo, priporočamo „molitvico“, katero smo našli v neki molitveni knjižici, ki je iz nemškiga u to suovensko Spraho sprabrnjena, inu drukana u Köln'n tam lete 1740. To znamenje je treba vedno pri sebi nositi. Evo ga:

+ JES. + LASIM. + SE +

Te zahen je dober sa use
branue inu strlu, te kir je per
sabe nosi, te kna bo pramagan
bel ranan, bel matan, bel kñan,
bel obodan, bel stralan, on je pred
usiemi vidiozhemi, inu navidioz-
hami faintami shiher, inu pred
hudemi duhovi taifelni
shpensti, ti kna morjo na
dushi bel na telesi shkoduati on
bo pred uso nasrezho obvarnan.

+ VI + IW + OAC + WAS +

O uspehu tega znanega ne dvomimo in naj se hudič še tako jezi. Kaj poreče pa gosp. Fon? Nič! On je zadovoljen, da ga je kot tajnika napravila poslanecem tajna volilna pravica, ali pa ker mora sedaj tajiti, da mu grebe, ker je zagazil na Dunaju v tako lep klub.

A čemu govoriti? Vera je rešena. Če drugega ne, bo vsaj sedaj celih dolgih 6 let počivala in spala, kar jej zelo privoščimo po neznosnih strapacih, katere je morala prenesti pred volitvami. Naj počiva v miru! V spanju se jej je pa vendar nekaj sanjalo, pomigala je z nogo ter s tem vrgla „čudotvornega“ Valentinčiča na dekanski stolec v Komenu, Kovačiča menda v Kanal in privoščila prezasuženemu Kadenaru 1600 kron penzije!

S tem je za enkrat izpolnjena prva točka klerikalnega programa: Vse za vero, dom, cesarja. Kako pa druga, za dom? Kdor ne veruje, da je naša domovina na posebno prošnjo Gregorčičovo še vedno tam, kjer je bila do sedaj, temu ni več pomagati. Magari če gremo vsi v Ameriko, naš dom ostane tam, kjer je! To menda zadostuje.

O tretji točki tega programa ne moremo soditi. Človeško oko ni videlo,

uho ni slišalo, kadar se Gregorčič po skromnem obedu poda v svojo celico, tamkaj pade na svoja suha žuljava kolena in moli — moli — moli! Sicer pa: Noli barbam velere mortuo leoni.

DOPISI.

Rihemberk, 2. avgusta 1907. — Pasji dnevi so v deželi in 18 starešin podpisanih in nepodpisanih, namreč vsi ne znajo pisati, so položili v zadnjo brumno „Gorico“ izdelek svojih razgretih glav. Zakaj pa niso tudi drugi starešine, saj v Rihemberku jih je več nego osemnajst, podpisali ta hladilen obliž na odprte rane in tvore našega prečastitega gospoda župnika in prečastitega gospoda župana? Lepše bi namreč bilo, da bi vsi podpisali, zlasti ker izostali znajo dobro pisati! Pregrešno bi bilo le misliti, da bi se tudi ostali starešine ne ujemali v vsem in vedno s prečastitim župnikom oziroma prečastitim županom, ki bi v veliko čast in srečo vsega pravovernega ljudstva na kratkem motovzu vodila celo čredo občinskih zastopnikov kazat po svojem katoliškem cirkusu. — No, naj bo pa že, kakor hoče, 18 Papenhajmerjev imata naša prečastita župan in župnik, in v teh slabih letih, ljudje moji, je to dosti, zlasti če je treba iti z njimi na lov, streljat težkih kozlov!...

Najpoprej stoji v dopisu — in to je potem gotovo gola resnica, — da „Soča“ piše same grde in ostudne laži. Rasnico seveda piše le „Gorica“, posebno kedar jej kaj pošljeta Pavlica in Strancar ali njegovih osemnajst podpisanih ali nepodpisanih „jogrov“! Tudi bo gotovo res, da „Soči“ pišejo iz Rihemberka le privandrani tujci, ki med verno ljudstvo trosijo svoj liberalni smradljivi duh. Najbrže jej revici („Soči“) res nič ne pišejo naši vrli, prav tu v sredi občine rojeni domačini kakor Strancar, kaplan in prečastiti gosp. organist. Zato je ubožica tako nesrečna, lažljiva, hudobna itd. Svet, pravi „Gorica“, potem misli, da ni več v naši občini poštenega ljudstva. Prav gotovo pa to ni res; zakaj več nego devet desetih ljudi v občini hvali in časti Boga, da ima v svoji sredi taka možaka kakor sta Strancar in Pavlica z onimi 18 junaki, ki se, če treba, podpisajo ali pa tudi ne (če ne znajo). Ta udanost in ljubezen se je pokazala tudi pri drž. volitvah, ko smo vsi t. j. več nego devet desetih; šli v boj za Strancarjevega in županova patrona in svetnika sv. Plahajnarja, in nekdo, ki se je za nekega neumnega kraškega brezverca (Štreklja) potegoval, je bil kaznovan na 15 dni zapora, kar posebno v veliko zadoščenje Pavlici služi in se res vseh devet desetih ljudstva in nepodpisani starešini vesele, kakor to zahteva krščanska omika in zavest...

Dalje pravi „Gorica“, da se šele sedanja naša duhovščina (kaj je pa prejšnja delala?) in sicer gosp. župnik (torej kaplan ni za nič!) trudi, kako in na kak način bi se zgradila nova cerkev. In glejte, to dela in menda bo tudi končal vse na svoje stroške, a ne iz obč. blagajne, kakor je trdil grdi „Sočin“ dopisun! Ker piše „Gorica“, je to gotovo res in Strancar sme napraviti celó dve novi cerkvi in tri nove farove. Nad devet desetih ljudstva, recimo 11 desetih, bo s tem zadovoljnih.

Velika, do sedaj še neznana moč v Rihemberku je novi organist, ki bo menda kmalu tudi nebo oblačil in vedril. Njegov zmešan zbor je nastal kar čez noč in v malo dneh so bile lepe in mile pesmi tu, katere hvali osemnajst veščakov v dopisu „Gorice“. Tega organista je „pomagal“ dobiti gosp. župnik, potem ko ni pustil podpisanim in nepodpisanim starejšinam razpisati službe za orgljanje oziroma odbil ponudbo boljšega domačega organista, ki je hotel opravljati za polovično svoto kakor jo dobiva sedanjí organist. Strancar se res povsod „žrtvuje“! Z zaslužnim možem g. Ponížem, ki je v glasbi veščak, pa ni bil Strancar zadovoljen. Dobra primera bi bila tu basen o lesici in ježu, le da je bil Strancar proti Ponížu strupenejši od ježa! Strancar je rabil agitatorja in konsumarja stokrat bolj nego organista. Zato pa mora ta sedaj prodajati njegovo taršico in ponujati zajfo okoli... Je pač lepo, in ni čudo, da Gorica h koncu pravi, da ne bo naštevala nadalje dobrot naše hvalevredne duhovščine (t. j. Strancarja) in župana, ker ne bi zadostovalo prostora v listih (!) Je res; kar je res, je res! Vzdihnimo tudi mi s Pavlico in drugimi svetimi možmi. V Rihemberku bi se še dalo živeti, le da bi ne bilo umazane „Soče“, dopisunov in pa 9 desetih ljudi!

Brje, 3. avgusta 1907. — Dasi je farovž v Rihemberku primerno in še skoro novo poslopje in istotako cerkva zelo trdno in lepo zidišče, v katerem ob nedeljah navadno ne manjka prostora, vendar sta si utepla kakor posnamemo iz zadnje „Gorice“, gg. Strancar in Pavlica v glavo, da se mora zidati novo. Prvi hoče to iz zidaželjnosti in drugih namenov, drugi, da bi kaj „zaslužil“. Zanašamo se pa, da naši možaki starešine niso podpisali in se tudi s tem ne ujemajo. Brejci odločno povemo, in na kratko, da ne bomo plačevali za novo cerkev rihemberško, ako bi tudi 180 in ne samo 18 starešin to zahtevalo in podpisalo! Prej bo v Brjah Ricmanje, če ne kaj hujšega! To povemo zdaj javno, da se veste ravnati, siti smo, da bi vs vedno tako grdo vodili za nos! Več Brejcev.

Domače in razne novice.

Shoda poslanca Štreklja. — V nedeljo, 11. t. m. bo imel poslanec Štrekelj shod v Črničah in sicer ob 8. uri zjutraj in ne kakor prvotno omenjeno popoldne, v Sv. Križu pa ob 3. pop. Pridite vsi na shod!

Peticija za slov. srednje šole in vseučilišče je uložilo županstvo ter pevsko bralno društvo „Orel“ na Trnovem pri Gorici.

Iz politične službe. — Voditelj okrajnega glavarstva v Lošinu, namestniški svetnik dr. Higin vit. Scarpa, je prideljen c. kr. namestništvu v Trstu. Vodstvo c. kr. okr. glavarstva v Lošinu je poverjeno višemu okrajnemu komisarju na Voloskem Pavlu Mosetiču.

Za pogorelce na Ponikvah je daroval gosp. Franc Bajt, nadučitelj v Ajdovščini K 10.—.

Učiteljske in profesorske vesti. — V VIII. činovni razred je pomaknjen g. Jakob Zupančič, profesor na goriški realci. V IX. čin. r. so prišli ti le goriški vadnični učitelji: gg. Josip Cusulin, Matevž Kante (sešanski nadzornik), Ivan Mercina, Fran Sivec, Karel Travan, telovadni učitelj Josip Janovsky in ga učiteljica Ema Toman.

Poroka. — Danes zjutraj sta se poročila gospica Milena Poníževa, hčerka g. Benedikta Poníža, nadučitelja v pok., in gospod dr. Josip Faganelj, odvetniški kandidat v Gorici. Bilo srečno!

Nekoliko primerov za „Gorico“. — Dunaj je bolj slovenski nego Gračež; tam živi in tje dobaja veliko več Slovencev nego v Gračež. — Ako bi torej kdo Slovencev na Dunaju ustanovil kako obrt ali trgovino, ali bi moral na zunaj in na znotraj pokazati slovensko lice? Drugače bi ga „Gorica“ zmerjala tako, kakor dela z Gabrščkom radi kioska v Gračežu?

Na Dunaju živi na stotisoče Čehov. Razun imena (nad polovico ima celó imena pokvarjena!) ni sledu o češkem izviru. In vendar so ta podjetja v dunajskih čeških listih naznanjena kot „narodni podnik“ (narodno podjetje). — Zakaj? Naravno, zato, ker se hočejo Čehi na Dunaju utrditi, hočejo si opomoči. S češkimi napisi si pomagajo le nekateri, tisti, ki se naslanjajo edino le na Čehje, — vsi drugi pa bi propadli. In kaj bi imel češki narod od tega?

V Aleksandriji je več Slovencev, veliko več nego v Gračežu. Slovenskega napisa nima nikdo. In vendar so to „slovenska podjetja“, ki se naslanjajo na ptujo klijentelo! Slovenci so pa vkljub temu dolžni, da jih podpirajo.

Usoda popravka. — Gosp. Gabršček je bil poslal že med volilno borbo „Gorici“ popravek na infamije o — užitnini, „Gorici“ ni dišal ta popravek, zato ga ni priobčila. Gabršček je tožil. — Na naših sodnijah ni nikogar, ki bi se bil pečal s časnikarstvom. To vé „Gorica“ dobro. Zato ni bilo težavno doseči razsodbo, da Gabršček ni bil opravičen popravljati vsega tega, kar je popravljaj. — Sodni dvor druge instance je celó izrekel razsodbo, da se smejo popravljati le — dejstva, ne pa tudi — trditve. In ker je Gabršček popravljaj tudi — trditve v „Gorici“, zato popravek ni bil pravilen.

Po tolmačenju te razsodbe bi n. pr. dr. Dermastia ne mogel poslati popravka na take „trditve“:

Dr. Dermastia ima že veliko masla na glavi; na vesti ima celo vrsto grdih grehov, ali neumornemu prizadevanju dr. Pavletiča se je posrečilo, popraviti vse te grehe in zlo, ki jim je sledilo... Dr. Dermastia ne bi mogel poslati popravka, češ, da ni res, da se je dr. Pavletiču kaj posrečilo, ker on sploh nič storil ni, niti je imel priliko kaj storiti itd. To

popravljanje bi se tikalo le trditve in pa — tretjih oseb. Take razsodbe so mogoče le v Gorici!

„Gorica“ besni. — „Soča“ je natančno opisala poti, po katerih si dr. Anton Gregorčič služi — mitro in škofovsko palico. Povedala tje celó, kako hinavski se je priporočal dr. Flappu, naj bi ga spravil v „terno“. Vsakdo je pričakoval, da „Gorica“ vzroji proti tako hudim dolžitvam. Ali nič tega, niti besedice o mitri in palici — zato pa lop po Gabrščku, da bi se pozornost odvalila od Gregorčičeve mitre. — Upajmo, da na tega viteza žalostne postave ne pokaže „prst božji“, zato doživi tudi zdaj zopet le — tombolo.

Poziv dr. Dermastija. — Na volilnem sestanku v Križu pri Tomaju ste imeli ves čas v ustih neke — igle družbe sv. C. in M., katerih jaz nočem prodajati, ker „premalo nesejo“. Tudi v „Gorici“ od sobote drmastite zopet o teh — iglah.

Zahtevam javno odgovor od vas: kdaj je družba sv. C. in M. postavila na prodaj kake — igle?!

Na dan z odgovorom! Potem bom govoril zopet jaz. A. Gabršček.

Kaj našo klerikalce ne briga — In za kaj se brigajo. — „Gorica“ se ne briga za dejstvo, da je Gračež furlansko mesto, kjer ni nobenega Slovenca; ne briga se za sedanjí milijé in duh, ki tam vlada; ne briga se, da n. pr. celó tamošnja laška kur-komisijska postavlja celó izključno nemške napise, izdaja le nemške prospekte, popise, razglase, — da se laški prvaki poslužujejo edino nemščine, — da tudi vseskozi laške parobrodne družbe naznanjajo le z nemškimi lepaki nedeljske izlete itd., — da se trgovci in obrtniki poslužujejo v prvi vrsti ali pa kar vseskozi le nemščine, — da je med kopališko sezono ondi po hotelih, restavracijah in kavarinah vse tako nemški, da o laščini ni niti sledu. „Gorica“ se za vse to ne briga, — ali briga jo Andrej Gabršček, zanj se peha in trudi, — in veliko skrb ji dela Gabrščkovo slovansko imé, ker je postavil v Gračežu kiosk, kjer so — nemški napisi. Ako hoče Gabršček sploh še ostati Slovenec, tedaj bi moral na tem kiosku s slovenskimi napisi strašiti in poditi od sebe glavno klijentelo, na katero računa. — Kar je slovenskih klerikalcev, ki se izgube v Gračež, na te itak ne sme računati, ker ti pojdejo raje hudiču v žrelo nego bi dali Gabrščku groš zaslužka.

Kar uganja „Gorica“, je pač že skrajno falotsko in bedasto! — Ako se more kak Slovenec vtihotapiti počasi v Gračež, in sicer previdno, da računa z razmerami, tedaj bi moral vsak rodoljub le pozdraviti tak poskus, kaj li še, ako vidi, da se je poskus posrečil. Gabršček je podal v svoji znani podjetnosti prvi dokaz, da je i za naše ljudi ondi kruha. Namesto da bi rekli: „pojdit, posnemajte ga!“ — pa udrihajo po njem. Gabrščkovo rodoljubje in neumorno delo zadnjih 20 let je preveč dobro znano, da bi ga moglo oblatiti drmastenje klerikalnega pobča, ki doživi še čase, ko ga bodo goriški Slovenci stresali za ušesa.

Gregorčič — klanfarski pesnik. — Ker se misli 1. septembra vzditi našemu pesniku Simonu Gregorčiču spominsko ploščo v Rihembergu in se za slavnost še precej vse giblje, se je neki tukajšnji klerikalec izrazil, da čemu vsega tega, saj Gregorčič (misli je pesnika in ne državnega poslanca) je koval le klanfarske pesmi. Klerikalci še sedaj mažejo njegov spomin.

Prvi uspeh kaplana Soka. — Pred nedavnim časom je poročal „Primorski list“ v oddelku „Iz cerkljanskega okraja“ veselo vest, da počuje Sok, kaplan v Cerknem, petje. Dober pevec je na vsak način, saj lahko vzame z lahkoto „visoki c“, ker je on zeló visok. Pa bi bil tudi dober pevovodja, s tem seveda še ni rečeno, vsekako lahko zabeljezuje lep uspeh svojega neumornega truda. V nedeljo namreč je imelo cerkljansko izobraževalno društvo veselico v Orehku. O tej veselici poroča „Primorski list“ kakor sledi: „Za sklep veselice so zbrani, pozvani od dekana, zapeli cesarsko himno. Marsikako oko je rosilo solze“. Torej jokali so nekateri, kateri imajo še kaj posluha, nad takim petjem, s kakoršnim se po našem mnenju ne utrjuje lojalnosti. Za ta uspeh je pa koj postal pevovodja Sok iz drugega kaplana prvi.

Nesreča pri Salezijanlih. — Anton Toplikar, 11-letni deček, je zahajal kakor drugi otroci na salezijanske prostore igrat se. V soboto

lede je padel raz gugalnico in si polomil kotel. Včeraj je umrl ob 4½ pop. Zdi se nam, da bi boljše pazljivost in boljše nadziranje od strani Salezijancev preprečila to nesrečo.

Duhovniški škandali in „Gorica“. — Pobožni „za resnico vneti“ pisarji okoli „Gorice“ so kar iz sebe, ker se je „Soča“ predrznila, da bi prosila dovoljenja pri „Gorici“, ali vsaj na škofjskem ordinarijatu, poročati o duhovnih škandalih, ki so jih uprizorili v Milanu laži sestra Fumagalli in duhovniki Riva, Longo etc. Ne upa si sicer trditi pravost, a namigava, da ti škandali niso duhovščino ničesar opraviti, češ „one redovnice“, sploh niso bile prave redovnice, marveč le sleparke, ki so nosile nunsko obleko brez pravice. Pred vsem omenjamo, da se v resnici dvomi, ali so one „sestre“ bile prave redovnice, — to — pa kaže le v drastični razmere, ki vladajo v italijanski hierarhiji, katera dopušča, da neopravičeno nosijo sleparji redovniško obleko in jih celo šteti. A kako to, da „Gorica“ molči o onih duhovnikih, ki so bili v zvezi z „redovnicami“, in ki so svoje ostudne bolozni prenesli na nedolžne otroke? Okoli te točke laži „Gorica“ kakor mačka okoli vrele kaše. Mi pa takega prikrivanja ne maramo, zato jo pozivljamo: „Gorica“, povej, ali sta dr. Riva in don Longo katoliška duhovnika ali nista! In ona sta še večja potepuha nego „soror“ Fumagalli. Fumagalli je bila samo njiju pomagalka, ona dva pa sta bila tista zločince, ki sta zlorabljala nedolžne otroke v uteho svojih ostudnih nagonov. Dalje vprašamo „Gorico“: Ali je res, kar je poročala „Soča“ o tistih škandalih, ali ne? Ali je res, da so bili zaprti „redovnice“ Fumagalli, duhovnika dr. Riva in Longo, ali ni res? Ali je res, da so ti počeli nečuvne ostudnosti, ali ne? „Gorica“, zasukaj, ako si upaš! Tega si seveda pobožni katoliški list vendar ne upa, zato na prav svoj način psuje in obmetava „Sočo“ in „Primorca“ z najgršimi pridevki. Teh se pa ni ne bojimo! Mi bomo tudi v prihodnje brez usmiljenja trgali krinke z obrazov teh ljudi, ki hočejo neomenjeno vladati na celem svetu, hočejo veljati za svetnike in biti obsipani s častmi, v resnici pa niso nič boljši od drugih!

Organizacija klerikalnega učiteljstva hočejo ustanoviti tudi na Goriskem. Pred par leti so se bili sicer že združili Slomškariji, a društvo je srečno zaspalo. Zato je treba pričeti na novo. „Slovenec“ in „Gorica“ priobčujeta oklic do „katoliškega“ učiteljstva, s katerim ga yabita k organizaciji. Upijeta seveda proti nekemu terorizmu in nasilju, ki ga mi ne opažamo, zato ostane vse to kričanje le fraze, ki naj zakrijejo pravi namen, a. t. j. uklonitev goriškega učiteljstva v jarem klerikalizma. Mi mirno gledamo to gonjo in čakamo. Saj vemo, da je tudi na Goriskem takih učiteljev, ki so vsi srečni, ako jih g. župnik ali vikar povabijo v velikih slavnostih k obedu, in da je mnogo učiteljev, katerim se z rastočo starostjo krepi pobožnost. Mnogo jih je, a dosedaj so se skrivali in so bili razžaljeni, ako se jim je reklo, da so klerikalci. Zato le na dan, „katoliški“ učitelji, da vas bomo poznali, da bomo vedeli, kdo so tisti učitelji, katerim bi se dopadli tisti klerikalni ideali, kakoršni so veljali za časa konkordata, ko je bil g. vikar nadzornik in ukazovatelj, učitelj pa njegov pooblaščen sluga! Vemo, da je takih učiteljev pri nas precej, in le dobro bo, ako bomo poznali „značaje“ in jih bo poznalo tudi ljudstvo in njihovi stanovski tovariši! Samo to želimo, da pokažejo svoje rožičke vsi! Torej le na dan!

Radi sov. — Obsojenih je bilo 10 posestnikov iz okolice, ker so pustili pse brez nadzora letati okoli, na 2 K globe.

Duhovnikova blamaža. — Vikar Uršič v Neblem je hotel odpomoči veliki suši, ki je trajala več tednov, s procesijo za dež na Vrhovlje. Zbral je svoje vernike ob treh jutraj, (vsi so morali biti še tešči, da bo imela molitev vspeh) in jih je peljal v cerkev na Vrhovlje, kjer so pobožno molili in prosili od neba, naj jim pošlje blagodejnega dežja. Toda ne vemo, ali so prosili preveč iskreno, ali pa so bili Bogu presitni, — njihova molitev je imela prekorenit vspeh. Res je prišel dež, a tako hud in s točo pomešan, da je uletel dve tretjini vseh pridelkov. Sedaj se Nebelci praskajo za ušesi in tudi v dvomu so, ali so procesije za dež v resnici tako dobre, kakor so oni poprej mislili.

Novi avskultanti. — Za sodne avskultante so imenovani gg. V. Mangiarelli, dr. K. Peteani, Anton Kraljič, Rihard Vergna, Anton Cigoj, Milan Zgombič in Hugo Harabaglia.

„Slovensko braino in podporno društvo v Gorici“ naznanja gg. pevcem, da prično spet pevske vaje v četrtek, dne 8. t. m. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih. Z ozirom na to, da je le malo tistih, ki so izleteli v Trst, so gg. pevci naproseni, da se udeležijo vaj polnočestveno.

Toča v Furlaniji. — V sredo okoli polnoči je začela padati toča debela kakor orehi po Furlaniji. Padala je pol ure. Vse poljske pridelke je uničila popolnoma v občinah Gradiška, Bruma, Romans, Fratta, Versa, Visco in Crauglio, deloma v S. Vito, Zagraj in Villesse. Toča, ki je napravila čez en milijon kron škode, ležala je še zjutraj nad decimeter visoko. Trte so tako okleščene, da za najmanjše dve leti ni pričakovati skoraj nobenega pridelka.

Pretep. — Dne 28. julija t. m. so imeli fantje v Dol. Cerovem javen ples, kjer je prišlo med fanti iz Gorenjega in Dolenjega Cerovega do krvavega pretepa. Enemu so odrezali uho, drugemu palec itd. Cerovo spada med najkierikalnejše vasi v celih Brдах. Ljudstvo je skrajno fanatično. Duhovščini ni mar, da bi se mladina likala in izobražila, ljubši ji je podivjana druhal, da le tudi pri volitvah stori to, kar ona zavkaže.

Dopolnilne volitve v obrtniško komisijo za gorisko mesto se vrše te dni. Včeraj sta bila voljena v III. razredu trgovci Alojzij Cadel in za namestnika Anton Potatzky. Danes so volitve za IV. razred.

O dijaški veselici v Šmarjah nam pišejo: Veliko zanimanje vlada glede dijaške veselice, katera bo 18. avgusta. Iz cele vipavske doline se zglasajo dijak k sodelovanju. A ne samo Vipavci, ampak tudi dijak iz Soške doline in še celo iz Kranjske so obljubili sodelovati. Tudi razni drugi gospodje pomagajo dijakom kolikor morejo, samo da bo veselica sijajnejša. Pri veselici bodo sodelovala razna pevstva in tamburaška društva, nadalje znana goriska pevca gg. Iv. Bevk in Jos. Rijavec. Tudi za igro so preskrbeli izvrstne moči. Tako se je posrečilo dijakom dobiti znana igralca gospico Klem. Hrovatin in g. Fr. Turek. Dobro tudi skrbijo za muzej. Dobili so razne znamenitosti iz raznih krajev, katere bodo zanimali vsakega, nekatere pa povzročile celo mnogo smeha. Za sedaj ne smem še našteti posameznosti katere se bodo videle v muzeju in menažeriji, le edno mi je dovoljeno, da omenim, da se jim je posrečilo uloviti prvega vipavskega krokodila, kateri bo na ogled. Torej upam, da bo vsak pohitel 18. avg. v Šmarje, posebno sedaj, ko je odprta nova železnica. Izstopi se lahko na postaji Rihemberk ali pa v Štanjetu, od kjer je še ¼ ure hoda. Da pa ne bo nihče v skrbeh glede črevljev, bodo čakali na obeh postajah vozovi, kateri bodo vozili v Šmarje. Omeniti še moramo, da čisti dobiček je namenjen za Gregorčičev spomenik.

Žalostne posledice požara na Ponikvah je začutil 76-letni Jakob Medved. Njegovemu sinu je pogorela hiša do tal in z njo vse, kar so Medvedovi imeli. Ubogi starec si je vzel to nesrečo tako k srcu, da je znorel. Morali so ga pripeljati v norišnico goriških usmiljenih bratov.

Zaprti berači. — Goriški magistrat hoče iztrebiti staro beračenje ob sobotah po goriških hišah. V soboto je naročil svojim redarjem, naj polovč vse berače. — In plen je bil velik. Ujeli so nad 25 beračev, katere primerno kaznujejo.

Podražanje kruha je vzbudilo med občinstvom mnogo opravičene nevolje, ker z njim so začetni najširši sloj prebivalstva jako občutno. Zato se hodijo ljudje vedno pritoževati v naše uredništvo in prositi, naj povzdignemo svoj glas proti pekarni. No, pravi vzrok niso peki, ampak oni veliki špekulanti z žitom, ki s svojimi karteli neugodno vplivajo na cene. — Danes se je nekdo pritoževal nad tem, da nekateri peki kruha v štruchah nočejo prodajati na kilo, marveč ga prodajajo po „štruchah“. To je v resnici neopravičeno odiranje ljudstva, kajti štruce ne tehtajo nikdar toliko za kolikor se prodajajo. Dobiček, ki ga ima pek na ta način je krivičen. Zato se pošten pek ne bo upiral kupcu, ki zahteva, da se mu kruh stehta. Onim pekarni, ki bi tega ne hoteli, pa pokažite hrbet in pojdite drugam.

Razgled po svetu.

Cesar je daroval pogorelcem na Ponikvah 5000 kron.

Novi samostanski škandali. — V odgovor na hrulacije v zadnji „Gorici“ poročamo o novih samostanskih škandalih, ki so pred par dnevi buknili na dan. — Tičeje se salezijanskega inštituta v Varazze pri Savoni, v katerem počujejo dečke. Vsled anonimnega pisma je uvedla policija preiskavo v tem konviktu in je izvedela od učencev, ki jih je strogo preslišala, naravnost nečuvne stvari. Eden učenec, 14 let stari Aleksander Besson, sin umrlega francoskega konzula v Sassari, je povedal, da je bil navzoč pri teh orgijah, ki so jih uganjali skupaj salezijanski svetniki in nune iz bližnjega nunskega samostana. Bil je konfrontovan s temi nunami in on je potrdil svoje navedbe v prito njih ter je celo pokazal več od njih, kot udeležence svinjskih orgij. 6 salezijanskih duhovnov je bilo zaprtih, ker so našli pa gojencih njihovega konvikta pri zdravniški preiskavi sledove groznih nasilstev... Konvikt so zaprli. Dotični uradni dekret našteva najprej zakone, na katerih sloni odločitev in nadaljuje: „Z ozirom na težke protinravnosti, ki so se zgodile v moškem konviktu patrov salezijanov v Varazze, ki stoji pod vodstvom prof. Karla Viglietti, in ki sledijo iz spisov o posebni preiskavi, se zaukazuje, da se navedeni konvikt provizorično zapre.“

Vsled teh novih škandalov vlada po celi laški Rivijeri velikansko razburjenje. V Speziji so bile velike demonstracije razburjenega ljudstva naperjene proti hierarhiji. Listi celega sveta so polni poročil o teh škandalih. „Gorica“ in „Slovenec“ bodeata gotovo zopet zavijala na vse mogoče načine in psovala — naprednjake, kakor da bi bili oni krivi, ako je med duhovništvom toliko svinjarjev.

Instalacija župana Hribarja. — V soboto je bil Iv. Hribar, kateri je bil sedaj že petič izvoljen za župana Ljubljane, slovesno zapri-sežen. Vsa slavnost, bakljada in serenada na predvečer, kakor tudi slovesna zaprisega, kažejo, koliko simpatij uživa Hribar v Ljubljani in izven nje. Po končanem nagovoru dež. predsednika Schwarzja in po končani zaprisegi, je govoril župan zbranimu občinstvu in zastopnikom vseh korporacij, zavodov in uradov. Zahvalil se je najprej, omenil svoje dosedanje delovanje v korist ljubljanskega mesta razvil svoje načrte za to dobo svojega županovanja, omenjal zidavo tržnice, dveh ljudskih sol, regulacijo obrežja, ustanovitev državne obrtne šole in povzdigo tujkega prometa. Izjavi da bo vodil občino tudi v bodoče po poti napredka v odlično slovensko narodnem duhu. Temu govoru so sledili še drugi od zastopnikov raznih korporacij. Iz vseh je dihalo opravičeno navdušenje za odličnega župana ljubljanskega. „Slovenec“ je radi tega kar iz sebe. Smeši vse, celo slavnost. No, saj vemo, da se ne utolazi prej, dokler ne postane Gostinčar župan; potem ne bi več smešil, ker bi bilo menda že smešno dovolj.

52. blagajno so srečno predrl in okradli tržaški tatovi po noči med 3. in 4. t. m. To se je zgodilo v prostorih trdke Cosulich v ulici Giovanni Rossini. Vzeli so 1221 K. To dejstvo je pač žalostno spričevalo za tržaško policijo. Dan na dan se godi v Trstu najhujša grozodejstva, umori, uboji, ropi,

tatvine, tako da je človek vedno v največji nevarnosti za svoje življenje in svoj žep v večini slučajev pa se policiji niti ne posreči, najti krivce...

Društvo „Mladika“ namerava v smislu § 3. dr. pravil s prihodnjim šolskim letom v svojem penzijonatu otvoriti zasebno dekliško ljudsko šolo z omejenim številom učenk. S prihodnjim šolskim letom se otvori I. razred. Zglasila nčenk, ki mislijo stopiti v I. razred, prejema društveni odbor v Ljubljani, Gosposke ulice, št. 8.

Zopet laški škandal. — Ta blažena Italija mora biti velikanski blev. Smrdi ne le po samostanih — ampak tudi po državnih uradih. Listi poročajo o policijskem škandalu v Milanu. Neki Karol Parocchini si je dopustil hudodelstvo na 10-letni Josipini Contoni. Mati njena je šla stvar naznanit na policijo, a čujte! Uradnik Tagliapietra jo je z grožnjami prisilil, da se je s hudodelcem pobotala za 100 lir; dobila jih je pa samo 55, ostanej ji je ostal dolžan. No, stvar je kmalu izvedela javnost, — in Italija ima zopet lep škandalček. O Italija, kako si blažena!

Druga telefonska zveza med Dunajem in Trstom je zagotovljena. Tržaško ravnateljstvo telefonov je že ukrenilo vse potrebno in naročilo tudi potrebni material. Kakor hitro izvršijo tovarne naročila, kar se zgodi najbrže v 6—8 tednih, se prične z delom, ki bo končano tekom 3 ali 4 tednov.

Razvilje zastave „Sokola“ v štajerskem Žalcu se je izvršilo v nedeljo ob navzočnosti 14 sokolskih društev, 3000 ljudi. Slavnost je bila v tržkem drevoredu. Kumovala je gospa Ana Roblek, soproga državnega poslanca. Po razvilju je bila javna telovadba, katere se je vdeležilo 106 Sokolov in veselica.

Vlak skočil s tira. — Lokomotiva vlaka, ki je odšel 4. t. m. v Poitiers na Francoskem, je na mostu pri Pontodece skočila s tira ter se s tenderjem, tovornim vozom in enim od tretjega razreda prevrnila v reko Loire. 40 oseb se pogaša, 13 trupel so že našli.

Strupene gobe. — V mestu Ardo na Ogrskem je umrla vsa obitelj, sestojeta iz 4 členov, vsled uživanja strupenih gob. V terek zjutraj je nabrala žena Mihe Suba v lastnem vinogradu gobe. Popoldne sta umrla oba otroka, drugi dan pa oba roditelja.

Samomor sodnega adjunkta. — V petek po noči je izvršil v Postojni samomor c. kr. sodni adjunkt Milan Dolenc. Prereza si je vrat z britvijo.

Išče

lepe opremljeno sobo brez hrane.

Kdo, pové upravništvo.

Naznanilo. — Opozarjamo sl. županstva in gg. privatnike, da smo založili na novo potrebne tiskovine za brezobrestna posojila. Svetovati je, naj naroči vsako županstvo po več iztisov skupaj, ker se s tem prihrani mnogo poštnih stroškov.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabrček.

Denar prihrani, kdor kupi izgotovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u
v Gorici,
v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo
izbero pohištva vseh slogov za
vsak stan, priprostega in naj-
finojega izdelka.

Daje tudi na obroke.
Lastna delavnica
za tapcirano pohištvo.
Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
podobe na šipe in platno, ogledala,
zima in platno.

Knjigovodja

obenem tudi izurjen korespondent, večšč slovenščine in nemščine v govoru in pisavi

se sprejme s 15. septembrom t. l.

Prednost imajo oni, ki so večšč italijanščine. Ponudbe sprejema

tvrdka Janko Popovič,
Cerknica pri Rakeku.

Odlikovana pekarija in sladničarna

Karol Draščik

v Gorici na Koru v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinjšega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposke ulice št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštna hranilnica št. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne 12. marca 1907. se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

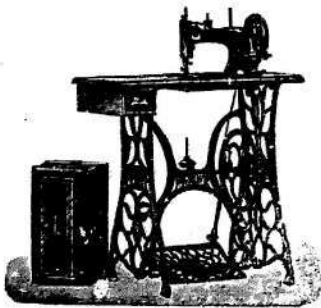
Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadruženikom na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5½%.

Stanje 31. dec. 1906.: Zadruženikov 1823 z deleži v znesku 104.790 kron. — Hranilne vloge: 1.675.188-82. — Posojila: 1.617.190-37. — Reservni zaklad: 82.382-63. — Vrednost hiš: 112.328-.

Pfaffovi šivalni stroji

so res najboljši za rodbinsko rabo, kakor na pr. za šivanje, krpanje in umetno vezenje. — Neprekosljivi za obrtne namene, šivajo naprej in obratno, tiho in mirno brez vsakega ropota. Jamčiva do 10 let.

Glavna zaloga in zastopstvo

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

Magistratna ulica št. 1.

Imava v zalogi tudi šivalne stroje raznih drugih vrst in tovaran.

Cene zmerne, pogoji ugodni.

Slavno občinstvo je naprošeno, da pred nabavo šivalnega stroja zahteva cenik, kateri se pošlje zastoj in franco

Razglas.

Županstvo Tolmin na Goriškem razpisuje mesto občinskega zdravnika z letno plačo 2000 kron. Natančnejše podatke o službenih pogojih izdaja občinski urad. Prošnje za podelitev službe vložiti je do 15. septembra t. l.

Županstvo Tolmin na Goriškem

dne 1. avgusta 1907.

Župan: Gaberšček l. r.

Novozidana mala hiša z vratom

v lepi solnčnati legi ne daleč od sredine mesta obstoječa iz 2 sob, 1 kuhinje, kleti in podstrešja

je takoj na prodaj za 4600 gld.

Natančnejše pové upravništvo „Soče“.

Modre žene

Zahtevajo knjigo: „Motenje perijode“, spisal dr. med. Levis. — Knjige se razpošilja proti povzetju K 1-20.

Pojasnila daje zastoj

P. ZIERVAS

Kalk 252 pri Kolinu (Köln) ob Renn.

Mladika

opozarja sl. občinstvo na svoj slovenski internat in na I. razred zasebne dekliške ljudske šole, ki se otvorita v Ljubljani s pričetkom prihodnjega šolskega leta. Pojasnila daje odbor društva

„Mladike“

Gosposke ulice št. 8.

Pozor!

Novost!

„Union delicat pecivo!“

Z firmo naročnika; po 4, 10 in 20 vin. za prodajo. Gostilne, kavarne itd. dosežejo s tem velikanski uspeh delajo zase reklamo in dobijo 40% popusta. — Union vaniliziran sladkorni prašek kg 1 K 50 vin. Union piškoti za trgovce po 2 vin. za prodajo 150 za 2 kroni.

Razpošilja:

Tovarna za Union skladkor Kranj.

Orožja— municije,
predmeti za lov, dinamične
patrone.

Zaloga šivalnih strojev in dvokoles različnih sistemov. Lastna delavnica in popravilnica orožja dvokoles in šivalnih strojev.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9.

+ Gumasto blago +

higijenske, kirurške in tehniške gumaste cevi vseh vrst, povosčeno blago in linolej, kilni pasovi, pasovniki, nogavice za krčne žile in pa

+ vsi predmeti za bolniško postrežbo +

M. Gál

Trst, Corso 4. Gorica, Corso Veraj 11.

Samo 6 dni

Havre-New York

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki

Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta čez

Bazel, Pariz in Havre v Ameriko.

Veljavne vozne listke

in brezplačna pojasnila daje samo

Ed. Šmarda,

oblastveno potrjena potovalna pisarna

v Ljubljani, Dunajska cesta 18,

v novi hiši „Kmetijske posojilnice“, nasproti znane gostilne pri „Figovu“.

CHRISTOFLE

Namizno orodje in posodja vseh vrst.
Priznane težke posrebovalne
najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omake, kave, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedine nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi penzije, gospodinjstvo itd.

G. kr. dvorani saloni

Christofle & Co. — Dunaj

I. Operaring 5 (Heinrichshof).

— Dostrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. Kot jamstvo svoje izvrčnosti imajo naši izdelki posebno tovarniško znamko in ime Christofle.

== SVETOVNO ZNANI ==

FERNET-BRANCA

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

— REVMATIZMU in PROTINU —

je liker Godina

izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarza „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina, lekarza „All' Igna“, Via del Farneto 4.

cenik steklenice K 1-40. In Trstu ne more razdeliti manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 1-— prosto poštnino

BRATOV BRANCA V MILANU

jedini lastniki načina za izdelovanje,

je najbolj učinkujoča želodčna grenčica sveta!

Neizogibno potrebno v vsaki družini!

Dobiva se v vsaki boljši delikatesni trgovini in v vsaki kavarni